

Да ўагі!
Хто хоча
набываць газету
у афісе рэдакцыі —
чакаем!

Народная Воля

ВЫБАРЫ-2015

Колькі вас, прыхільнікаў прэтэндэнтаў на пасаду прэзідэнта Рэспублікі Беларусь?

Ад «Народнай Волі»

Афіцыйная прэса ўсяляк падхвальвае ініцыятыўную групу прэтэндэнтаў на пасаду прэзідэнта, маўляў, глядзіце, прыхільнікі А.Р.Лукашэнкі сабралі ўжо больш за 500 тысяч подпісай. Цірашчанкі — 105 000. Гайдукевіч — больш за 100 000. Зразумела, дрэнна ідуць справы ў тых, хто ні за якія гропы не стане спарынг-партнёрам галоўнага прастайшніка юлады — скажам, у лідара Грамадзянскай партыі Анатоля Лябедзкі альбо ў старшыні партыі "Справядлівы свет" Сяргея Калікіна.

А калі сур'ёзна паглядзеце на той жа збор подпісай? Пакуль усе паперы не трапілі на стол выбарчых камісій, лічбы можна называць любыя, як кажуць, нават на столі. І няхай гэта застаецца на сумленні тых, хто, магчыма, святую справу ператварае ў поўны абсурд. Гэтыя слова адноўлява можна аднесці і да тых асоб, хто будзе абавязаны пазней даскальнаў праверыць сапраўднасць подпісай, якія пададуць ініцыятыўную групу прэтэндэнтаў на пасаду прэзідэнта, але, не выключана, заплюшчыць вочы на фальсіфікацыі некаторых палітыкаў, якіх не столькі хваліе лёс Беларусі, колкі ўласныя інтарэсы.

"Народная Воля" ўчора ў чарговы раз адправіла на дзве гадзіны некалькі журналістам у месцы збору подпісай, каб увачавідкі пераканацца, як на самай справе людзі выказаюць свою прыхільнісць таму, чи іншаму прэтэндэнту на пасаду прэзідэнта.

«Я ўжо выбрала свайго адзінага»

Пляцоўка побач з ГУМам. Побач з цэнтральнымі уваходамі свае подпісы за Тасцяну Караткевіч збираюць два актыўсты з кампаніі "Тавары праўду".

12.07 Да пікета падхойдзіць жанчынаў дэйкынаваў сукнены. Падпісца не можа: толькі здала паштэр на пасольства. Але не ўзбябава дастае з сумкі раздрукаваную анкету, адкупу дыктуту паштэрнай дадзенай.

12.19 Жанчына, якая падышла да стэнда, адмайвецца падпісца. "Я ўжо выбрала свайго адзінага" (праўда, яго менавіта, касаецца адмайвецца).

12.20 Побач з пікетамі за Караткевіч збираюць галасы за Віктора Цярашчанку.

Адна з мінчан спачатку ставіць подпіс за эканомістку, потым за камандыру "Гавары праўду!". У пакінутым момант актыўист гэты арганізацыі нават заклікае: "Падтрымайце кандыдатаў! Нас тут двое!". Але за дзве

гадзіны свае подпісы і за таго, і за другога кандыдата пастаявіць калі пачыталі.

12.35 Жанчына, што шпацурае па праслекі, бачыць бел-чырвона-белы сцяг, накінуты на плечы актыўіста "Гавары праўду!", спыняеца і ставіць подпіс. Хлопец гадоў дванаццаць двух апрануты ў вышынваку. Сцяг ён не ўсталяваў, бо не хапае вуды. Ен агітуе па-беларуску і прывялівае свядомую аўтографу.

12.40 Яго калега, жанчына гадоў сарака пяці-п’ццідзесяці, заклікае галасаваць па-руску. Яна арентуеца на жанчыні сярэдняй і сталага веку і робіць акцэнт на асабістых якасцях кандыдаткі ("спартсменкі і прыгожын") і гендарным аспекте: "Галасуйце за адзінага жанчыны!" (як бачна, Жанна Раманоўская ўжо ўспрымаеца з дзясятак подпісай: шэршт жанчын спыняюць і ўважліва вывучаюць стэнд.

12.46 "Прэзідэнтам павінен быць мужчына!", — упэўнена кажа жанчына, што падышла да стэнда. "А мы, як пілы павінны стаць?", — адразу ўключоўца ў дыскусію актыўісткі "Гавары праўду!". "Зак мы наўсамалётам кіруем", — умічаныя прачынаеца жаночая салідарнасць. "Мы ж не ўчады!", — трымуфуе актыўістка. Подпіс атрыманы.

12.53 Падхойдзіць жанчына і ўважліва чытае біяграфію Караткевіч. Потым расчаравана кажа: "Дык яна таксама пісюхол, як і я". Свой подпіс патэнцыяльнай кандыдатке не атрымлівае.

13.15 Да пікета падхойдзіць апазыцыонер зі стажам: "Гэта было рэйнай пачынаць кампанію! Яна нічога рабе не расказала і на напісаныя. Вучы Лябедзкай друкуецца з артыкуламі ў "Народнай Волі". А Караткевіч?

Сыходзіць, не падпісаўшы.

13.21 Свой подпіс пакідае жанчына са Смалавіч. Дагэтуль быў выбаршчыкі з Жодзіні і Салігорска. У астатніх — мінская регистрацыя.

13.32 Стала жанчына, якая ставіць свой подпіс, адзінай, хто просіць расказаць біяграфію Караткевіч. Разом з атрымліваеца жаночая салідарнасць. "Мы ж не ўчады!", — трымуфуе актыўістка. Яму пакідаюць візітуру з усімі кантактамі.

13.52 Свой подпіс за Караткевіч пакідае апошнія за гэтым дзеўгадыны кандыдат — мнона накануні хлопец з татуіроўкамі на плачы. Агулам за дзеўгадыны апазыцыонер зі стажам: "Гэта было рэйнай пачынаць кампанію! Яна нічога рабе не расказала і на напісаныя. Вучы Лябедзкай друкуецца з іх — жаночыя стагнаў ўзорту, на якіх калі меркавацца па зневіні выглядзе"...

13.10 Прайшоў час, і нікто з паплечнікаў Гайдукевіча да ГУМа не падехаў. Паўторна звязаўся

Максім ПЛОТНІКАЎ.

РЕГІЕН

«А што мне дадуць, калі я падпішуся?...»

Карэспандэнт "Народнай Волі" паназіраў, як збираюць подпісы за прэтэндэнтаў на прэзідэнцкую пасаду ў Наваполацку.

Пакінуць свае подпісы за кандыдатаў ў прэзідэнты ў Наваполацку можна, як гэта падтверджае цэнтра "Праleska" і ўніверсітэт "Дзвіні".

Каля "Праleski" недалёка ад аднаго працуюць ініцыятыўную групу Тасцяну Караткевіч і Аляксандру

Лябедзкай. Каля падхойдзіць жанчына, якая падпісала свае подпісы за Тасцяну Караткевіч. — Вось так і працуем, — вяртается да размовы Антон. — Есць тая, хто і падпісацца за Тасцяну Караткевіч. Пытаюся, чому менавіта такі выбор?

— Жаночая салідарнасць, — ці жартарам, ці ўсё ўзбрэзіць адзінага. — Мы чытала спакаўніць дзяўчат. — Чаму на плахатах іншых кандыдатаў ўжэць?

— Моладзі шмат падхойдзіць! — цікаўлюцца ў Антона Яхімовича.

— Час ад часу з'яўляюцца,

аднак актыўнасць невялікая. Разлівалі на студэнтаў, але ж ляте...

3 канкурэнтам не сварыцяся? — пакідае за боршчыкай за Аляксандру Лябедзкай.

— З імі ситуацыя скавана адьбаўця. Як толькі мы прыезджаєм на месца, праць віхні і яны за намі...

Падчас размовы назіраю, як дзеўгадыны на студэнтаў, дзяўчыні падпісацца за Тасцяну Караткевіч. Пытаюся, чаму менавіта такі выбор?

— Жаночая салідарнасць, — ці жартарам, ці ўсё ўзбрэзіць адзінага. — Мы чытала спакаўніць дзяўчат.

— Чаму на плахатах іншых кандыдатаў ўжэць?

— Час ад часу з'яўляюцца,

рэчы гаворыць. Хто ведае, можа, ёй пашанце...

Следам за дзяўчатамі да крокі за Тасцяну Караткевіч набліжаюцца дзве мужчыны нападлітку з гарэлакі ў руках.

Пытаюцца, а што дадуць, калі пакінуць подпіс за жаночын-кандыдатку? Хлопцы з ініцыятыўной групы ветліва тлумачаюць, што ў іх тут не крама, і тая съяздзіц...

Грачытаўшы біяграфію Караткевіч некалькі разоў, якікіроўцаўся да боршчыкай за Аляксандру Лябедзкай.

— Як толькі мы прайдзім да татуіроўкі, — пакідае за боршчыкай за Аляксандру Лябедзкай.

— Чаму на плахатах іншых кандыдатаў ўжэць?

— Час ад часу з'яўляюцца,

звесткі, а ў вас ніяма? — ветліва пытаюцца ў маладых дзяўчын.

— Таму што не мы рабіць гэты билборд, — таксама ветліва адказвае адна з боршчыкай подпісай.

— Аляксандар Лябедзкі наш празідэнт з 1994 года і, напэўна, прайшоўшы да гэтым ветлівымі, якіх з'яўляюцца за жаночын-кандыдатку? Хлопцы з ініцыятыўной групы ветліва тлумачаюць, што ў іх тут не крама, і тая съяздзіц...

— Я па тэлевізоры чую, што ў ветліве лібідзіца ўжо даўно ёсць 100 тысяч подпісі...

— Так, але па законе кампанія дужыцца да 21 жніўня, таму будзем яшчэ працаўца...

— Чаму на плахатах іншых кандыдатаў ўжэць?

— Час ад часу з'яўляюцца,

звесткі, а ў вас ніяма? — ветліва пытаюцца ў маладых дзяўчын.

— Следам за дзяўчатамі да крокі за Тасцяну Караткевіч набліжаюцца дзве мужчыны нападлітку з гарэлакі ў руках.

Пытаюцца, а што дадуць, калі пакінуць подпіс за жаночын-кандыдатку? Хлопцы з ініцыятыўной групы ветліва тлумачаюць, што ў іх тут не крама, і тая съяздзіц...

Грачытаўшы біяграфію Караткевіч некалькі разоў, якікіроўцаўся да боршчыкай за Аляксандру Лябедзкай.

— Як толькі мы прайдзім да татуіроўкі, — пакідае за боршчыкай за Аляксандру Лябедзкай.

— Чаму на плахатах іншых кандыдатаў ўжэць?

— Час ад часу з'яўляюцца,

«Маём намер падпісаць паўтара дзясятка дакументаў»

У Беларусі з афіцыйным візітам знаходзіцца прэм’ер-міністар Пакістана Наваза Шарыя. Учора ён прыбыў з 12 жніўня.

Што чакае ён з гэтага візіту?

Агенцтва БЕЛТА цытавае Аляксандру Лябедзкай: "Мы маём намер па выніках перамоў падпісаць паўтара дзясятка дакументаў

заключаць, што кіраўнік урада Пакістана павінен быць пакістанскім падпісантам

пакістанскіх машынабудаўнічых прадпрыемстваў,

прафесара, а сёня ён разам з Аляксандром Лябедзкім

адкрые беларуска-пакістанскіх бізнес-форум.

Эканаміст цэнтра "Стратэгія" Леанід Заіка лічыць, што

еканамічных выгод, на якіх разлічваюць беларускія

улады, ад гэтага візіту чакае "проста смешна".

"Гра что марыць звичайнікі пакістанскі

чыноўнікі? Закупіць шмат трактараў?

КУХНЯ КРАІН ЕУРАПЕЙСКАГА САЮЗА

Венгрыя

Гуляш

Мабыць, самай вугорскай стравай можна назваць мясні гуляш і яго варыянт з бульбай, прыгатаваны ў кацапку. Само слова «гуляш» (венгры скажуць «гүляш») перакладаецца як «пастух». Густы, вельмі востры суп з рознымі дадаткамі высыпайтэ ехай венгерскіх жывёлаводцаў. Варын яго на вонгніцы ў чыгунным чане ўперальниках паміх перагонамі. Рэцэпту гуляшу ў Венгрыі – вялікае мнóstва, як і саміх прыхынкай гэтай знакамайтэ стрэвы. Распавядваюць, што ў ранейшай часе нават гусары рассаджваліся на пасынкі, а па тым, што які гуляш любіць.

Інгредыенты
(на 6–7 порций):
Лапатачная частка ялавічныі
– 450–500 г
Цыбуля – 2 шт.
Бульба – 3–4 шт.
Салодкі перац – 1–2 шт.
Часнок – 1 зубчык.
Перац чырвоні – 1 шт.
Мясні блеён – 1 літр
Папрыка – 3–3 шт. ліжкі
Топленая салааб раслінныі
алей для смажання
Кмен – па гусце
Соль – па гусце.

Падрыхтоўка:
1. Дробна нарезаную цыбулю абсмажце і выкладзіце ў чыгунныя кацилак або глубокую кастрюлю.
2. Вымытую і абсушанную ялавічыну нарэжце буйнымі кубікамі, абсмажце ў патэльні на вытапеленым сале або раслінным алеі, перакладзіце ў кацилак. Дадзіце сечаны часнок, кмен, трохі вады ці мяснога блеёна і тушице 1,5 газдын.
3. Ачысьце бульбу буйнымі кубікамі, складзіце яе ў кацилак. Туды па палахыце балгарскі перац, нарезаны саломкай, папрыка і ўліце мясны блеён.

4. У амаль гутапы суў дадацце дробна нарезаны перац чырвоні. Пасаліце, давайдзіце да кіпення, зменшыце агонь і варыце яшчэ калі парадзіні. Гатовай страве дайдзе добра настаяцца.

У Венгрыі драмату госцю кажуць: Ёў ёўдагут! (Іх ёўдадаць!)

Рэкомендцыя: падаюць гуляш з клёцкамі (чиплетке). Часам у яго дадаюць памідоры і таматную пасту, але спарадыны гуляш рыхтуюцца без гатых прадуктаў. Колер і насычаны смак стрэвы надаюць чырвоны перац і папрыка.

по поводу

Да разве сердце позабудет...

30 ліпеня 2009 года пересталі біться сердце замечательнага человека, футболніста і трэнера Юрыя Анатольевіча Курненіна.

Но памяць о нем жива і будзе жыць! Курненіна помніць друзья, футболністы, учнікі і, конечно, болельщики со стажем.

Автор этих строк ни в коем случае не претендует на званіе друга Юрия Анатольевіча, но был знатком с ним в те годы, когда работал администратором футбольных раздевалок стадиона «Динамо», а Курненін был игроком этого клуба. И хочу сказать, что это был порядочный, честный и принципіальный человек. Уважаючи окружающих его людей.

Юрий Анатольевіч всю свою жизнь отдал любімо му делу – футболу. Многие годы играл в составе минского «Дынамо». Провел 315 матчей, забил 25 голов. Чемпіон СССР (1982 г.), бронзовы призер (1983 г.), фіналіст Кубка СССР (1987 г.). Это был атакующий футболист, честный и принципіальный человек. Уважаючи окружающих его людей.

Юрий Анатольевіч всю свою жизнь отдал любімо му делу – футболу. Многие годы играл в составе минского «Дынамо». Провел 315 матчей, забил 25 голов. Чемпіон СССР (1982 г.), бронзовы призер (1983 г.), фіналіст Кубка СССР (1987 г.). Это был атакующий футболист, честный и принципіальный человек. Уважаючи окружающих его людей.

С 2006 года – главный тренер молодежной сборной Беларусь.

Бронзовый успех белорусской «молодежки» на Евро-2011 в Дании с ее первоначальным

в олимпийскую сборную – это и триумф Курненіна!

Награжден Почетным знаком белорускай федэрации футбала (2002 г.) і знаком «Почетны дынамовец Беларусі» (2007 г.).

Мы, болельщики-ветэраны, с огромной душевнай благодарнасцю вспомнім Юрия Анатольевіча. Уверен, что память о нем буде жыць, пока в нашай стране будзе любіць и іграць у футбол.

Юрий ЯСИНСКИЙ,
ветэран спорта,
заслуженный тренер
Беларусь.

НЕСТАНДАРТ

В Вітебске есть команда незрячих футболістов

Они не видят ни поля, ни партнёров по команде, ни мяча. По правилам этого вида спорта игроки выходят на площадку в повязках на глазах.

На зрительских трибунах соблюдается полная тишина, а футболисты должны обозначать свое местонахождение.

Корреспондент «Народной Воли» побывал на тренировке незрячих футболістов в Вітебске.

Спорт не для всех

Мини-футбол для инвалидов категории В1 (полностью незрячие игроки) включен в список Паралимпийских видов спорта. Первые тренировки витебские футболісты начиняли как любители в 2008 году. Сейчас сборная Беларусь состоит в основном из витебских спортсменов, за исключением игроков из Гродно и Молодечно. Последние несколько лет футболісты представляют Беларусь на профессиональных международных турнирах.

– Категория В2-В3 – это слабовидящая группа спортсменов, у нас категория В1 – объясняет специфику игры тренер команды **Олег Кириллов**.

– Мяч, которым играют ребята, – звуковой, и с его помощью футболісты ориентируются наandscape.

В команде ФК «Вітебск» 8 спортсменов. Тренировки три раза в неделю, также в обязательном порядке посещение тренировочного зала и бани. По словам Олега Кириллова, послабленій и поблажек своим футболістам он не делает, так как это в дальнейшем отразится на результате.

– Не все парни могут самостоятельно добираться до стадиона, – рассказывает Олег Константинович. – И это проблема. Хорошо, что есть парни, которые немного видят и в состоянии добираться сами и еще помочь другим товарищам по команде, а мы уже их около стадиона подхватываем...

Многие родственники незрячих игроков негативно настроены по отношению к футболу. Боятся, что в процессе тренировки можно получить травму, поэтому доехать до стадиона помогают единицам. Как признается главный тренер, родители предпочитают, чтобы человек находился в четырех стенах и редко выходил на улицу, нежели занимался спортом.

– Еще год назад Дима Ходолович не умел плавать, – Олег Кириллов показывает на разминающегося парня в желтой футболке. – Но после регулярных походов в бассейн сейчас он проплыает 1000–1200 метров.

Зрение он потерял в 4 года и на улице практически не появлялся, но у него был потенциал, который можно было развивать...

Мяч – «погремушка»

На футбольной площадке во время матча игроки проводят два тайма по 25 минут. Команда состоит из пяти человек: четыре игрока и зрячий вратарь, который так же, как и тренер, находящийся за воротами, может руководить и координировать действия футболістов.

Обязательное условие – появление на глазах. Мяч напоминает «погремушку» – внутри находятся небольшие подшип-

ники. К слову, мячи для команды еще одна проблема – в Беларусь пока нет производства инвентаря для незрячих спортсменов, поэтому приходится заказывать из Европы за немалые деньги.

– Первый год тренировок был очень сложным, – вспоминает Олег Кириллов. – Много времени понадобилось, чтобы ребята научились ориентироваться на площадке и чувствовать мяч.

На зрительских трибунах в течение всего матча сохраняется полная тишина, а футболністы обязаны комментировать свои действия и местонахождение, громко произнося слово «Вой» («Иду»).

По словам Олега Кириллова, спорт для ребят – не только возможность выходить из квартир, но и шанс создать семью и найти себя в обществе.

– Ситуация каждого футболіста индивидуальная, – говорит Олег Константинович.

– Капітан «сборной» Юрий Ардынова хотели перекупить у нас французы, предлагали гражданство... А всего несколько лет назад он жил в неотапливаемом общежитии. Спорт

изменил его жизнь...

– Сейчас у меня новая квартира, я женился, родился сын, подключается к разговору Юрий Ардынов. – Вообще, у нас всегда пары ребят из команды холостые, а так все семейные... Но и у этих все впереди.

Без проблем не бывает

Кроме футбольных тренировок у некоторых игроков есть основная работа, так как прожить на пенсию в размере 2–2,5 миллиона сложно. Как признаются сами спортсмены, трудоустроиться человеку с ограниченными возможностями в нашей стране очень трудно.

В основном работают инструкторами в специализированных центрах для инвалидов или методистами по культурно-массовой работе.

– В центре я обучу людей компьютерной грамоте, – рассказывает Дмитрий. Ведь, когда человек лишается зрения, он попадает в новый и незнакомый для него мир и всему нужно учиться заново.

По словам футболістов, чувствовать себя равными, несмотря на инвалидность,

в сегодняшнем обществе не получается. Проблем хватает: начиная от неработающего уже несколько лет звукового светофора и заканчивая организацией и финансированием футбольной команды.

– За границей паралимпийцы занимаются по два раза в день, получают зарплату, имеют отдельное финансирование, – говорит Олег Кириллов. – То есть уровень принципиально другой, но мы играем с ними и показываем результат.

Проблем у спортсменов действительно хватает. Участие в конкретном турнире напрямую зависит от финансирования, которое остается жалеть лучшего.

– Конечно, проблемы есть, и они будут, – говорит Олег Константинович. – Надежда на лучшее всегда есть, и руки мы не опускаем. В первую очередь эти ребята – спортсмены, а только потом инвалиды. Но чтобы стать спортсменом, каждый из них должен преодолеть немалое количество барьеров...

По окончании тренировки на футбольной площадке Олег Кириллов и его команда спешат в зал. По расписанию сегодня еще занятая на тренизерах и бани.

– Отдых у вас бывает? – по пути интересуюсь у **Дмитрия Холодовича**.

– Да, с августа у нас каникулы, а в сентябре новый сезон...

– Я в Германию на днях улетаю... – Зачем, если не секрет?

– Познакомился с девушкой по скайпу...

– Один в Германии?!

– Да. Это не первая самостоятельная поездка за границу. Без трудностей не обходится, конечно, но в этом вся суть, когда нужно принять решение за долю секунды...

– Роман Васюкович. Фото автора.

СКАНДАЛ

Честный спортсмен обречен на поражение?

Каждая третья медаль у бегунов под сомнением

котяліткі, які дадзіны з жыцця нашай дайні чытчі Барыс Іваноў.

Нарадаўся ў 1950 годзе, закончыў БДУ па спецыяльніцтве «Матэматыка». Другую вышэйшую адукацыю атрымаў у Маскоўскім універсітэце па тэорыі музыкі. Адначасова захапляўся стараадунай гусламі. Яго манеры стварэння камбінáцій, эпічнай атмосферай, аранжынгамі з'яўляюцца ўнікальнымі.

Мікалай Гладкі

БЕСПОКОІТ КОСТОЧКА НА НОГАХ?

ЕСТЬ РЕШЕНИЕ!

Выпирающая косточка мешает в полной мере наслаждаться жизнью и даёт ощущение неполноценности. А испытываемая боль при ходьбе растрасти из дня в день и становится невыносимой.

Однако ужасных последствий можно избежать с помощью уникальных приспособлений - фиксатора **VALGUS PRO** и Ночных Вальгусных Шин.

VALGUS PRO гарантирует эффективный, постоянный и реальный результат, который не заставит себя долго ждать. Фиксатор ликвидирует основную причину роста шишки, ведь следит за тем, чтобы Ваша нога не сдавливалась обувью.

Достаточно не забывать носить его каждый день не менее 6 часов. Ночной фиксатор используется в ночное время. Уже на первой неделе ношения Вы почувствуете сильное облегчение от постоянных болей в ногах.

Больше информации на сайте www.valguspro.com

Для покупки звоните: +375 25 6094013

по Беларусь высылается 8(017) 336-00-14

наложенным платежом упн 690712768 ип кухарчук в.а.

Адрес редакции: 220030, Минск, вул.

Энгельса, 34а.

Приемная:

тел./факс (017) 3286871.

Тел. рабочий аддзялення:

3286609

nvonlineinfo@gmail.com

<http://www.nv-online.info>